

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Με μεγάλη θλίψη αποχαιρετούμε την καθηγήτρια του ΕΚΠΑ Δήμητρα Θεοφανοπούλου-Κοντού, γλωσσολόγο και δασκάλα για πολλούς από μας, πηγή έμπνευσης για πολλές γενιές γλωσσολόγων, εμβληματική μορφή, που με την παρουσία, τη δράση και την προσωπικότητά της σφράγισε την ελληνική θεωρητική και πειραματική γλωσσολογία. Ήταν η πρώτη που εισήγαγε στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο τη γενετική σύνταξη και την ψυχογλωσσολογία, η πρώτη που έφερε σε επαφή τους φοιτητές με τα διδάγματα του Νόαμ Τσόμσκι. Όσοι και όσες από μας είχαμε την τύχη να παρακολουθήσουμε τα μαθήματά της ως προπτυχιακοί φοιτητές και φοιτήτριες θυμόμαστε ότι μας έδειξε από το πρώτο έτος τι σημαίνει επιστημονική μελέτη της γλώσσας, με πρωτοποριακές για την εποχή της μεθόδους διδασκαλίας και προσέγγισης, αλλά και την εξωστρέφεια που απαιτείται για να ανήκει κανείς σε μία επιστημονική κοινότητα, μέσα από τη διοργάνωση μαθημάτων από επισκέπτες καθηγητές στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, την ενθάρρυνσή της για την παρακολούθηση των συνεδρίων Ελληνικής Γλωσσολογίας καθώς και μαθημάτων σε άλλα Πανεπιστήμια μέσα από προγράμματα όπως το Erasmus. Το επιστημονικό της έργο έθεσε τα θεμέλια για την ανάλυση πολλών κεντρικών φαινομένων της Ελληνικής Σύνταξης με τυπικά εργαλεία και μεθόδους, και στα διδακτικά της εγχειρίδια έδειξε πώς η διεθνής επιστημονική έρευνα μπορεί να δώσει πολύτιμα κλειδιά για μία νέα προσέγγιση της Ελληνικής. Υπήρξε πάντα ανοιχτή σε άλλες επιστημονικές προσεγγίσεις και είχε την ικανότητα να συνθέτει απόψεις και οπτικές. Για τον λόγο αυτό, είχε την αποδοχή και την εκτίμηση όλων των Γλωσσολόγων στην Ελλάδα και λειτούργησε ενωτικά και συνδεδετικά ανάμεσα στα Πανεπιστήμια και τις Σχολές σκέψης. Με ένα διαφορετικό ύφος από τους περισσότερους καθηγητές της γενιάς της, με τις προσωπικές σχέσεις που καλλιεργούσε με τους φοιτητές και τους νεώτερους συναδέλφους της, τη συνεχή της παρουσία και καθοδήγηση, την ικανότητα να αναθεωρεί και να παρακολουθεί τις εξελίξεις στη θεωρία, την αμεσότητα, την απλότητα και το χιούμορ της υπήρξε πηγή έμπνευσης και αποτέλεσε πρότυπο για πολλές γενιές γλωσσολόγων, κάτι που φάνηκε στις αντιδράσεις πολλών στο θάνατό της, που την αποκάλεσαν «η Δασκάλα μας». Θα την θυμόμαστε με νοσταλγία.